

KRÚDY GYULA – MENYASSZONYÁHOZ, VÁRADY ZSUZSÁHOZ

Krúdy Gyula (1878–1933) A századelő modern magyar prózájának nagy hatású, sokak által még napjainkban is utánozni próbált egyénisége. A legendák „éjszakai lovagja”, a híres szép férfi menyasszonyának, későbbi második feleségének, Várady Zsuzsának írta ezt a kedves kis levelet annak tizenhetedik születésnapja alkalmából.

Kedves kis barátnőm!

A naptáromban feljegyzést látok, 17-ik születésed napját. Te most messze vagy tőlem és én megpróbálom a gondolatodat a távolságból elérni, olyan bizalommal szólni hozzád, amint szerető barátodtól ezt elvárhatod.

Tizenhét esztendő s vagy ma. Vajon mi jut eszedbe, midőn végiggondolsz tavaszon, nyáron, szép ifjú életeden. A bánat és szomorú napok emlékei megengedik-e megérzeni a boldog, önfeledt szép napoknak ízét, soha sem hervadó illatát, midőn bizonyosan boldog voltál életedben te is, mint a legtöbb fiatal nő. Eszedbe jut-e a siófoki nyár, a pesti tavasz, és öreg barátod ősz feje megjelenik-e emlékeid között? Tizenhetedik születésnapodon oly gyöngédséggel és szeretettel gondolok reád, mint egy szomorú férfi, aki elhagyott kertben tavaszi reggelen rózsát tart az ujjai között, és minden öröme csupán a virágnak üde illata.

Csókollak.
Gy.

Siófok, 1916. július 21.

